

સુરેલી રીત મુજબ
વર્નાક્યુલર ટેકસ્ટ બુક્સ રીવિઝન કમીટીએ
તૈયાર કરેલી

પહેલી ચોપડીના અર્થ.

જેની અદ્ધર અર્થ, કવિતાની સમજૂતી, પાઠનો
સાર, પાઠવાર અથવા શબ્દો તથા જોડાક્ષર,
ફિલ વગેરે.

રચનાર—એસર્સ. સી. ડી. શાહ, એન્ડ કો.

રચનારનું ડેકાણું—શાહપોર-સુરત.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—C. M Shah

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ડેકાણું—શાહપોર-સુરત.

આ પુસ્તક મને ૧૯૬૭ના ૨૫મા આક્ટ મુજબ રજીસ્ટર કરાવ્યું છે

ગ્રાપનાર—રઘુભાઈ લલ્લુભાઈ દેશાઈ.

ગ્રાપનાનું ડેકાણું શ્રી 'વ્યનાવિલ' પ્રિ પ્રેસ, મરાઠપુરી બાગા નુરત

સવન ૧૯૮૦] કિંમત રૂ. ૦-૨-૬. [સને ૧૯૨૪

૨૧૬૧૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ
૧૧૬૧૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૬૧૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પહેલા મોઘડીના રૂઢિ

વિષય મધ્યક. ૮૪૧ ૬-૨૧૨

મેસર્સ. સી. ડી. શાહ એન્ડ કો. ફ્રન.

પહેલી ચોપડીના અર્થ.

પાઠ ૧.	ડાથી સાફ કરે	જમવાનુ=ખાવાનુ
દિવાળી=વરસનો ડેરનો	ધોળ છે=ચોપડે છે,	લુગડા=કપડા
દિવસ, આસો વદ	ખટે છે	ધરેણા=દાગીના, જુલુસો
અમાસ	સળેરી=ધારી	દાડખાનુ=આલસખાનુ
અક્ષર=હરફ હરફ	ધુપરા=ધુવરાના આકા	ફાંડે છે=સળગાવે છે
નિશાળ=ભણવાનુ કે કાણુ	રતો ધઉતો ખનાવેલો	સા=મધા
ખન=છુટ્ટી	પદાર્થ	ગીત=રાગથી ગાતુ ત્રે
છોડી=છે કરી	સાથીઆ=ચુનાની ફાંક	ધરધર=પરેપેર
પાછી વળી=ફગી	વગેરેના કાઢેલા ચિત્ર	ફટાકડા=ફટાકા
ભેગી=સાથે, એકડી	આમણામા=મારણા	હરખાથ=ખુશી આથ
હીપેયુ પે=ઢાણુ મરો	આગળ	

સમજુતી—દિવાળીના દહાડામા વેગેરે દીવા સળગે છે, અને ફટાકા ફડાફડ કરે છે, તેથી છાંસાઓ ધણા ખુશ થાય છે

પાઠ ૨.	રતિ=સુરજ, સૂર્ય	જુમેરાત=ગુરુવારની
વાર=દિવસ	દેવળ=દહેર	રાત
ધિપે=માખત	ઢેડે=પાછી	પાછે=ફરીને, ખીજવાર
કચેરી=કારટ	મુસલમાન=મુસનમાની	અડવાડીકિ=સાત દિવસ
અધ રહે છે=રમ પડે છે	ધર્મ માનનાર	

સમજુતી—પહેલો રવિવાર, બીજો સોમવાર, ત્રીજો મંગળવાર, ચોથો બુધવાર, પાંચમો ગુરુવાર, પછી ઈર્દા શુક્રવાર આવે છે (૧) સાતમો

૨] પહેલી ચોપડીનો “ ડિક્ટેશન શિક્ષક ” અદી આના

વાર શનિ છે તે છેલ્લો વાર ગણાય છે, એવી રીતે સાત દહાડાનું એક અઠવાડીલું થાય છે (૨)

પાઠ ૩.	ગામ=જયા થોડા ફળી	પહેલા
ફરતી=ચારે બાજુએ,	આ અંતે ધર હોય તે	તમામ=મધા, સધળા
આસપાસ	નકશો=ગામ કે દેશનો	દો=આપો
નાડ=કાટાનો કે નારનો	ચિત્રેલો નમુનો	માન=આમર
અનાવેલો આતરો	ચિત્રો=છમીઓ	ગુરુ=મહેતાજી, માસ્તર
દરવાજો=મોટું બારણું	ટાંગેલા=લટકાવેના	સમા=જેરા, બરાબર
માહે=અંદર	ધોડી=પાટીઉં મકવાની	માન=સમજણ, અકલ
વજાડ=ફૂલ થાય તેવા	ખેંટક	તજવુ=છોડી દેવુ, કાઢી
છોડ	કસરત=મહેનત કરી	નાખવુ
વેશ=વેલો, બોયપર	શરીરને મજબુત	અગ=શરીર
પથરાતો છોડ	અનાવવુ તે	હળીમળી=સપીને
ચોકડું=ચારે બાજુથી	માટી=મટાડી	સગ=સોમત, દોગતી
જડી લીધેલુ લાકડાનું	મળની=સારી	ચોડી=લગાડી
ધર	અહીં=આ ઠેકાણે	ચિત્ત=મન
વાવટા=નિશાન, ધગ્ગ	રોજ=હમેશા	શિક્ષા=શિખામણુ બોધ
મોમરી=ધટ વગાડવાની	પાઠ ૪.	ફડી=સારી
લાકડાની હથોડી	નિશાળઆને બોધ.	રીત=ચાલ
મહેતાજી=માસ્તર, ગુરુજી	પ્રથમ=પ્રથમશ્વર	પેર=રીત, પેડે
ખેંટ=ખેસવાની જગા	નિત્ય=રોજ, હમેશા	નીસરી=નીકળી
કલાકની સીમી=કલાક	નિત=રોજ, હમેશા	પાંસડ=સીધું, રખડયા
ગણવાનું સાધન	પરોઢીએ=સુરજ બીજતા	વગર

સમજીતી—હમેશા સુરજ ઊગતા પહેલાં ઊડવું અને પરમેશ્વરનું નામ ફેરવું, પછી દાંતણુપાણી કરી લઈ નહાઈને બધા પકડ તૈયાર કરવા (૧) માયાપ કહે તેમ કરો, અને વડીલની સાથે વિવેકથી ચાલો; મહેતાજીને બાપ બેવા ગણો, તેથી સારી સમજણ મળશે (૨) કદી જીકું બોલવું નહિ, અને શરીરમાથી મુન્તાઈ બાદી નાખવી (મતલબ કે કામ હોંસથી કરવું અને વાર લગાડી નહિ) બધા સાથે સપીને ચાલવું, અને સારી સોયત રાખવી (૩)

રોજ નિશાળે જવું અને મન લગાડીને બલવું, મહેતાજીની શિખામણુ માનવી અને સારી ચાલ ચાલવી (૧) લજીની વખતે મન રમતમા ગમ્મતું નહિ એ તમે સારી પેઠે સમજો નિશાળેથી છુટ્યા પછી સીધા ઘેર જવું (મતલબ કે રસ્તામા રમ્મતું નહિ) (૨)

પાઠ ૫.	ડીને તથા માથે ઓ	અડાય=અડકાય
વોતલી=વોતડી, વોતડી	ઢવાનું ત્રણ ગમ્મતું	ફાલો=ગુમકું, ચાદું
અગરખી=ડગલી	લુગડું	ખસ=ઝીણી ફાલ્લી,
જોડીઓ=નાના છુટ,	પાઠ ૬.	ખુન્ની
ખાસડીઓ	ચોકખાખ=સફાઈ,	ધોવડાવવા=સાફ કરાવવા
દરજી=લુગડા શીનનાર	સુધડતાઈ	ડાવા=ટપકા
સુરવાલ=સાકડા પાયચા	ચોકખા=સાફ	વાડો=વરની પાછળની
નો લેલો	મેલા=મદા, મેલવાળા	ખુન્ની જમા
ફળાઉ=મહેરડો	ખરાખર=સારી રીતે	મદવાડ=ગોળવાડ
ફાટ=ડગચો	ડીલ=શરીર	નાથ=ધણી
વાધરી=નાનો ચાણીઓ	મદી=ખરાખ, ગોજી	માંદા=આગની
ઓઢણી=છોકરીઓને		કવિતા=ખાચન

૪] ત્રીજી ચોપડીનો “ ડિક્શનરી શિક્ષક ” ત્રણ આના

મુખડુ=મો
દીલ=મન

જગનનાથ=જગતના ધણી, પરમેશ્વર

સમજૂતી—મારો ઝોટલો સાફ છે, અને મારા ધરનો ચોક પશુ સાફ છે મારા લુગડા સાફ જોઈને જવા લોક મને ચોકખો કહે છે (૧) મારે મો સાફ છે, અને મારા હાથ પગ ચોકખા છે, મારા ઝોડખા (પાપ વગરના) મનમા પરમેશ્વર બિરાજે છે (૨)

પાઠ ૭.		
વરસગ્રાહ=સાલગીરી,	કાઠા=માપનો લાઠ	બનેવી=બેનનો વર
જન્મ દિવસ	કાકી=કાકાની વહુ	સાળો=નહુનો લાઠ
ભાગ્ય=પસદ પડ્યા,	લત્રાજો=સાધનો છોકરો	સાળી=વહની બેન
રસદ લાગ્યા	મામે=માનો લાઠ,	ઝોરમાન=માપ એક ને
ઝટ=જલદી	બાપનો સાળો	મ જુદી જુદી હોય
ભાણો=બેનનો છોકરો,	મામી=મામાની વહુ	તે, સાવડી
ભાણેજી	ભાણેજી=બેનનો છોકરો,	સાવડી=ઝોરમાઠ
કઠી=ઠાસમા ચણાનો	ભાણો	મા એક અને બાપ
લોટ, આદુ, મરચા હાગદર	ફાધ=માપની બેન	જુદા જુદા હોય તે
નાખી કંકાળેવી તે	પુઓ=ફાધનો વર	દૂવલાઈ કહુવાય.
હાથ પશુ અડાડયો નહિ=	માસી=માની બેન	જમાધ=ઢોકરીનો વર
જરા પશુ ખાધું નહિ	માઓ=માસીનો વર	વહુના મામાપ=ઢોકરાના
બીડા=પ નમા ચુનો	પીનરાધ=કાકાનાં છોકરા	સાસુ સસરા
કાથે, રોપરી વગેરે	મેળાધ=મામાના છોકરા	વરના મામાપ=ઢોકરીના
મુખી મનાવેલી પટ્ટીએ	મસિઆધ=માસીના	સાસુ સસરા
પાઠ ૮.	છોકરા	છોકરો કે ઢોકરીના
	ફાધઆન=ફાધના છોકરા	સસરા એક બીજાને

વેવાઈ કહે છે.	આથ બીડે=મે હાથ	તે વાર=ને વખતે
છાકરો કે છાકરોની	પહોળા કરી જાતી	ઉધાડવા=ઉધ લાવવા
સાસુ એક બીજને	સાથ દબાવે	હાલો=ઉવ લાવવાનું
વેવાણુ કહે છે.	પ પાળીને=હાથ ફેરવીને	ગીન
પાઠ ૯.	મુખ=મોઢું	પેટ ભરીને=ધરાધને
મા સબધી કવિતા	દુખડા=દુ ખો	માડી=મા
સર્વ=મધા	મીઠા=સારા	નવ=નહિ
જોઈ=દેખી	કલોલ=મગ્ન, આન દના	સૌથી=મધા કરતા
હરખાઈ=ખુશ થાઉં	શબ્દો	હેત=વહાલ, પ્યાર
આપે=દબાવે	ખાવું=ખાવાનું	અપાર=ધણુ ન
સાથ=સાથે	મારી જાત=મારૂં શરીર	આભાર=પાડ, ઉપકાર
બોકી=મચ્છી, ચુ મન	લગાર=જરા	

સમજાવતી—માને જોઈને બહુ ખુશ થાઉ છું, અને દોડતો દોડતો તેની સામે જાઉ છું મા મને લઈને જાતી સાથે દબાવે છે, અચ્છી કરીને બે હાથ પહોળા કરીને દબાવે છે (૧) ખોળામાં લઈને મને ધવરાવે છે, અને શરીરપર હાથ ફેરવીને ખુશ થાય છે, મારૂં મોઢું જોઈને (મને જોઈને) હરખાય છે અને પોતાના બધા દુ ખો ભૂલી જાય છે (૨) પાળી આનંદથી ખેલતા હોય નેના જેવા મારા ખેલ મીઠા લાગે છે, મા મને મારૂં સાડ ખાવાનું આપે છે, અને મારા શરીરની સલામત રાખે છે (૩) મને જરા રડતો જાણીને તે વખતે મજાસાતી દોડી આવે છે, જો હું હસું અને રમું તો તું બહુ ખુશ થાય છે, અને ઉધાડવાને માટે તું હાલરડા ગાય છે (૪) જો હું મારો પડું તો તું એસડ પામ છે, અને તું (માડી) પણ પેટ ભરીને ખાતી નથી, બધા કરતા તારૂં

૬] પાચમી ચોપડીનો “ડિક્ટેશન શિક્ષક” ચાર આના

હેન ધણુ જ છે, માટે હું તારો ધણો પાડ માનુ છું (પ)

પાઠ ૧૦.
મોટા=મોટી ઉમરના,
વડીલ
પ્રમાણુ=રીતે
પૂડે=પાછળ
આવાજુ=આપાજી
વખાણુ=સાર કહેવું તે
માન=આવકાર

પાઠ ૧૧.
ઉજણી=મીઠાપાની
બુખ્ખે=બે બે
કયા=કયે ઠંકાણે
આશોપાલવ=એક જ
તનુ જાડ (એના પા
દડાના તોરણ બને છે)
વિના=વગર
ધોઆ=ડાગર પલાળી
શેકા ખાડીને બનાવેલા તે
ધાણી=જીવાર, મકાઈ,
વગેરેના દાણાને શેકી
બનાવે તે
વધારેલા=વધાર દીધેલા

ખારેકી=ખારેક જેવા
દળ=લોટને શેકી તેમાં
ધી ખાડ વગેરે નાખી
બનાવેલું તે
દાદી મા=માપની કે
માની મા
રાદેરી=રાદેર થતા
શેતર જી=જાડું સુતરાઉ
મિઠાનું
પાચરણુ=મિઠાનું
હાર=ઓળ
શાક=દુધી, વેગણુ, પાપડી
વિગેરે
ચટણી=આદુ, મરચા,
કે થમીર, મીઠું વિગેરે
છુદીને બનાવેલી તે
ખૂન=ધણા
મગ્ગ=રમુજ, ગમત
પાઠ ૧૨.
પગડી=પાજી
સરવ=હાર જીત
થોભો=ઉભા રહે

જીથો=કાળો
સહ=નહાણુ ચલાવના
માટે પવન ભરાવવા
સાર ખાધેલું લુગડું
ચાલ=ગીતલાત
મુદર=સારી
હોડી=સહવાજો મોટો
મજબો
રમત=ગમત, ખેલ
તાપ=તડકો ગરમી
પણુ=પેલે ઠંકાણે
એકઠા=ભેગા
તરફ=માણુ
તળાવ=જેની ચારે
બાજુએ જમીન અને
વચમાં પાણી હોય તે
સહેલ=મજા, મોજ, ગમત
પાઠ ૧૩.
ખડ=ઐરીની કાચળીના
કપડાનો કસખી રેન્જો
કાચળી=મૈરાનું કપડું
ઠનામ=સરપાવ

પરીક્ષા=તપાસણી	પાળ=કારણ, કાગ, કાકો	સભાળી=સાચવી
છાની=મુખી, ચૂપ	ફેકા ફેકી=નાખા નાખી	તુકસાન=મગાડ
ફે=નાડ	ધડાધડ=ધખોધમ	કદી=કોઈ વખત
મગર કરી=જોઇ	માયા જઇએ છીએ=	ખેલતાં=રમતા
ગાલી=શાણી, સમજણી	દુખી થઇએ છીએ	હાણુ=તુકસાન
પાઠ ૧૪.	ખરી=સાચી	ભારી=ધણુ
દેડડા=પાણીમા તથા	પ્રાણી=જીવ	
જમીનપર રહેનારા	ઇજા=દુખ, તુકસાન	
ચોપગા પ્રાણી		

સમજીતી—રમત ગમત કરતા, કોઇ વખત પણ કોઇને તુકસાન કરવું નહિ, નહારી રીતે રમતા ધણુ તુકસાન થાય છે

પાઠ ૧૫.	સોળ=જાડાટાનીનિશાની,	બધ કર=મીચ
દયા=મહેરબાની, રહેમ	લાડીના મારથી જે	આકીના=ખીજા
ખીજા=વઢયા	લીસોટા ખડે છે તે	વામો=પીડ, ખરડો
તળે=નીચે	યાદ=શેમ	વારા ફરતી=એક પછી એક
છુદાય=ચગદાય, કચડાય	બૂલી=નીસરી	દીવાલેન=આખ બધ
શાફ=ખોટી મહેનત	ગમ્મ=શકિત	કરવી તે
ઠાર=ગાય, ભેસ, જળદ	ઉપરાત=વધારે	સમજીતી=જાણુ
વગેરે/લાસ ખાનાના પશુ	પાઠ ૧૬.	સોળભેગ=એકઠા
કામના=ખપના	એનથેન=રમતનું નામ છે	હોશિયાર=ચાલાક
સભાળ=મરદાસ	છુટો=મધન વગરનો	પારખી=ઝોળખી
વખતસર=મરામર વખતે	દાવ=નારો	સતાવા=છુપાવા
સાફ=ચોકખી	પહેલા=અગાઉ	અડશો=અડકશો
નીરવાનું=નાખવાનું	જણુ=ઠોકરો	

૮] બીજા ધ્વન્યનો “ મુખ્યઅક્ષિત શિક્ષક ” ને આવા

બચી જશે=વારોઆવશે	જીકું=ખોટું	અમથી=ખોટી, જીરી
નહિ	હેત=માયા, ખાર	ધ જો=દોડી આવજો
લાભો વખત=ધણીવાર	વખાણ્યો=પસ દ કર્યો	આસપાસ=આજુબાજુ
ઓળખ=પારખ	દેખે=જુએ	શરમાઇ=વજવાઇ
આખાજી=ધન્ય	કાપે=કાપ મૂકે	ખોટું=ખરાબ, મીઠું
બસ=ધણું	કાપ=ચીરો	સાચી=ખરી
સાર—આ રમતથી	ગભરાયો=અકળાયો	રોવા=ડરવા
લાગવાની ઇદ્રિય, ધાર	સાચાખોલુ=ખરખોલનાર	છેતર્યા=દુગ્યા
જી શકી ન વગેરે	પાઠ ૧૮.	વા રે=મદદે
શકિત કેળવાય છે	વાન=ફાડી ખાનાર ચટા	નારે ધાયા=મદદે દોડી
પાઠ ૧૭.	પટા વાળુ પ્રાણી	આબ્યા
સાચ=સાચુ, સાચીવાત	મરકરી=મગક	સપડાય=ફસાય
ગમ્યો=પસ દ પડ્યો	પરતાયા=દીલગીર થયા	જીકાણુ=મોટાર, જીકું
દેસાઇ=જાગીદાર	બચ્યા=કેળ્યા	આખર=છેવટ
છૈયા=છોકરા	સીમ=ખેતર	જન=માણસ
ગાળ=ખરાબ શબ્દ		

સમજીતી—જે માણસ બીજા માણસની મગક કરે છે, તે માણસ પહેલા કે પછી કસાય છે, ખોટાર જલ્દી જણાઈ આવે છે, અને આખરે તે જીકો માણસ દીલગીર થાય છે

પાઠ ૧૯.	બચાવે=ઉગારે	અનન=અનાજ
જીકિત=કળ, યુદ્ધ	આધુ=દૂર	લિખારી=જેની પાસે
પોકે પોક મૂકી=મેટે	એકેક=દરેકને	ખાવા પીવતું ન હોય
સાદે ઘાંટા પડી	કણુલ કરી=માની	તે, લીખ મગનાર
અત્યા=કોઇનેનામ દીધા	પાઠ ૨૦.	લગન=છત્રવરના ગુણ
ખેલવવું તે	મરિય=પૈસા વચરનો	ગાવા તે

પુત્ર=પુરતા, જોઈના તેટલા	ભલુ=સાર, કલ્યાણ પાઠ ૨૧.	ઉપયોગી=ખપની, જરૂરની
આધળો=જેને બે આખે દેખાય નહિ તે	પરમેશ્વરના ગુણનું ગાયન.	હવા=પવન હામ=પૈસા
બીખ=માગી ખાવું તે પગે અપગ=પગે ખોડ વાળે, લુલો, લગડો	ચદ્ર=ચાંદો વીસર=ભત્રી	દીએ છે=આપે છે પાળે=પોષણ કરે
અપગ=લુલો, લગડો, આધળો, બહેરો, ખોડવાળો	પ્રભુ નામ=પરમેશ્વરનું નામ	દેના=આપવા સરખવી=પેદા કરી
દયા=મહેરબાની ભગવાન=પરમેશ્વર	અગણિત=ગણાય નહિ એટલા	સૌ=મધે હામ=ટેકાણે
	ઉઝસ=અજવાળું કામ=માટે	પાન=પાદડા મેવક=દાસ

સમજાવતી—ભગવાનનું ભજન ભૂલીશ નહિ, હું કદી પણ ભગવાનનું ભજન ભૂલીશ નહિ પરમેશ્વરે અજવાળાને માટે ચદ્રમાં સુરજ અને ગણાય નહિ એટલા નારા બનાવ્યા છે હું કદી પણ (૧) ધણી જરૂરની જે હવા તે તે આપી છે તેના કંઈ પૈસા ખેસતા નથી. હું કદી પણ (૨) તું વરસાદ વડે અનાજ આપે છે અને બધા જીવોનું પોષણ કરે છે હું કદી પણ (૩) દૂધ, દહીં આપવાને માટે તે બધે ટેકાણે ગય અને ભેસને પેદા કરી છે, હું કદી પણ (૪) તે ઝાડ, પાદડા, ફૂલ, ફળ, આખો, ગુલાબ, બદામ વગેરે બનાવ્યા છે, હું કદી પણ (૫) તમે મહેરબાની કરી મને ધણી વિદ્યા, સુખ અને હિંમત આપો હું કદી પણ ભગવાનનું ભજન ભૂલીશ નહિ (૬)

પાઠ ૨૨. | સરદાર=ઉપરી | અપનું=ઉંચા આવતા

વિચાર	ઉદરીઉ=ઉદર પકડવાનું	છોલાય=ધસાય, સોરાય
જ મલમા=નમમા	પીંજરૂ	વળગીને=માઝીને
હમણી=હરણની માદા	ભોગભેગે=એકાએક	ચટકા=ડખ
રૂપાળુ=શોભિતું	પાર=ઢોડો	ભોય=જમીન
ઉપાડી=ઉચકી	વલે=હાલ દશા	પગાડી=અધાળી
એકદમ=નરત	સાર=આળકોએ મોટા	વાસ=પીમળ
છતમ=કાળ, કુદકો	ની શિખામણુ માનરી	પછાડ =તરફડીઆ
દેવતાધ=દેવના જેવો	પાઠ રજ.	અ તે=આખરે, છેવટે
પુરુષ=માણુસ	કાઠા=કિનારા	જોરાવર=જખરી
પાઠ ર૩.	પોલ-પોલ્લણુ	જીવ લીમે=મારી નાખ્યો
ઉદરીઉ=ઉદરનું બચ્ચું	દર=કાણુ, સાપ, ઉદર	ઝાઝા=વણુ
રસાકું=રસાક કરવાની	મ કોડા, કીડી વગેરેને	નમળા=જોરે વગરના
જગા, રાધણી	રહેવાનું ઘર	વેર=અદાવત
ભરાધ=સતાધ	ઝેરો=ઝેરવાળો	નાગ=ફેણુવાળો સાપ
ભાત=આફેલા ચોખા	પખી=પાખવાળા જના	પ્રાણુ=જીવ
ખાવ'નું=ખોરાક	વર, (ચકલી, પોપટ	સાર=કોઈને હલકું
સારા=ભલા	કળાડા વગેરે પખી	ગણી તિરસ્કાર કરવો નહિ
ઉપલા=ઉપરના	કે પક્ષી કહેવાય)	તેમજ પોતાની શક્તિ
ખાકું=કાણુ	કુકાડા=કૂક અનાજ	વધારે છે એમ ધારી
પોળી=ખેપડવાળી રોટલી	કરવો તે	અહકાર કરવો નહિ
મન=મરજી, ઇચ્છા	ફેણુ=સાપની પહોળી	
મણુ=ખામી, ખોડ	કરેલી ગરદન	

સમજાવી—જોર વગરના પણ ધણા માણુસ સાથે કોઈ પણ

દિવસ વેર કરવું નહિ, જીઓ કે આ રીતે ઘણી કાઠીઓએ મળીને મોટા સાપને પણ મારી નાખ્યો.

પાઠ ૨૫	મનમુખો=વિચાર	બળની=પુરી કરી
માઆપની ચાકરી	માતપિતા=માઆપ	મેર=મહેરજાની, દયા
લુલા=ન ગડા	તે વાગે=તે વખતે	લીલાનહેર=મજા, બધી
સેવા=ચાકરી	ધન ધન=નાહ વાહ	વાતે સુખી
અમાપ=ઘણી	સારા=ચાકરી કરે એના	સાર-જે છોકરા
કુ'=કહે	ધન=પૈસા	મામાપ તરફ પોતાની
તીરથ=જાત્રા	જેવારે=જે વખતે, જ્યારે	ફરજ બળવે છે, તેને
પારખી=જાણી	આશીશ=ભલું થજે	રમન ગમત અને
કાવડ=વાસને બે છેડે	એમ કહેવું તે	સુખજ મળે છે
શીકાબાધી બનાવેલું તે	ફરજ=પોતે કરાવું કામ	

સમજીની—માધવના મામાપ ધરડા, લુના, આધળા અને ગરીબ હતા તેઓની માધવ ઘણીજ ચાકરી કરતો હતો (૧) માધવને એના મામાપે કહ્યું કે અમારા મનની વાત સાલજ, જે અમારી પાસે પૈસા અને આખો હોત તો જાત્રા કરવા જાત (૨) મામાપનું મન પારખી લઇને તેણે તેમને સુખી કરવાનું ધાર્યું જે હું કાવડમા બેસાડીને જાત્રા કરાવું તો એમનું હું ખ મટે (૩) એવો વિચાર કરીને કાવડ બનાવી અને માઆપને બે બાજુએ તે વખતે બેસાડ્યા (૪) પછી આઘે કાવડ ભેરવીને જાત્રા કરવા ગયો, માધવના આવા હેતુથી બધાને નવાઇ લાગી (૫) એવા છોકરાને વાહ વાહ છે (શાઆશ છે) અને માઆપને પણ ધન્ય છે, જે છોકરા સારા હોય તો કદ દુ ખ રહે નહિ. (૬) બધી જાત્રા કરાવીને જ્યારે તે ઘેર ગયો ત્યારે

માયાપ ખુશ થયા, અને ધણાજ આશીર્વાદ દીધા (૭) છોકરાએ પોતાની ફરજ મળતી (પોતાને જે કામ કરવાનું હતું તે કહ્યું) તેથી પરમેશ્વરે મહેંગ્યાની કરી જે માયાપને સુખ આપે, તેને બધી વાતે સુખ થાય (૮)

પાઠ ૨૬	પાછી=ખીજવાર, ફરીને	કંડલુ=અંતર
ચતુરાધ=હોશિયારી	મટાટી=દૂર કરી	જલદી=થોડીવારમા
કુળે=ભોટવો	નાચતો=કૂ તો	પાર મુકાય=પુર થાય
આમનેમ=આજીમાજી	હુ પાઈ=સંતાઈ	સાર-અછત્ર અને
ફાફા=ખોટી મહેનત	કાજે=માટે, સાર	ધીરજથી જેવું કામ
ઉપાય=પ્રલાજ	ક કર=કાકરા	થાય છે, તેવું ફાફા
સજી આગ્યો=જડ્યો	ધીરજ=સજીરી	મારવાથી ચતુ નથી

સમજુતી—ભોટવામાનું ઉકુ પાણી ઉપર લાવવા માટે કાગડાએ કાકરા નાખ્યા તેથી પાણી ઉપર આગ્યું, તે આજ પીકું (૧) સજીરી ને ડહાપણથી અંતર કામ હોય છે, તે થોડી વારમા પુર થાય છે; માટે લલે તમે મધા કરી જીઓ (૨)

પાઠ ૨૭	મલકાની=હસવા જેવુંકરી	ઉતો=ગરમ
કાપણી=અતાજ, ધાસ	મેગ=દીકરા	માખણુ=દહીને વલો-
વગેરે કાપવાનું કામ	બાથમા=મે હાથની	વવાથી જાણના ઉપર
આથમના=આથમી જતા	વચમા	જે ધોળો ને હલકો
વદાઈ=ક પાઈ	બચ્ચી=ખોટી, ચુ મન	ચીકણો પદાર્થ તરી
દાદાજી=માપના બાપ,	ભાથુ=ખાવાનું	આવે છે તે, મસકે
માના બાપ	તાજ=કામ કરવાની	વ તાક=વેગજી
સાદ=અરાજ	શક્તિવાળા	દહાડીઆ=રોજથી

મળુરી કરનારા	દાણા છુટા પાડવા	દાલર=ઉંમીમાંથી બહિ
બાણુ=સુરજ	માટે લીપી એ કખી	અને છોડા છુટા પાડવા
બાણુ બૂડે=સુરજ	કરેલી જગ્યા	માટે તેના ઢગસા પર
આમમે	બોર=ઢગલો	મળદને હારખ બળેડી
દાતરડું=અનાજ ધાસ	દાલગ્યો=ખાલી કાપો	ફેરવવામાં આવે છે તે
વગેરે કાપવાનું લોહાનું	દાલરાને=બળદની હારને	પાંડ રટ.
વાકું હથિયાર	પગર=કણસલામાંથી	ખેતરમાં કણસલાં,
ચાસ=ખેતરમાં હળે	દાણો છુટા પાડવા માટે	ધાસ વગેરે કાપ-
કરી પડેલા આડા	તેના પર ઢોરેને ચલાવે	વાનું કામ.
ઉભા લીસોટા	છે તે	કાપણી=કાપનાનું કામ
ચચાર=ચાર ચાર	પટલાણી=પટેલની મૈરી	આમ=આ તરફ
દહાડો આથમે=સાગે	ઉપણી=ઝાંટકી	ઉમ ગે=હોસથી
સાર-ખેડુનો ખો	કુવળ=વડિતું ધાસ	મારમાસ=એક વરસ
ચક સાદો છે, પણ	કારભાર=કામકાજ	માસ=મહીનો
તેઓ મહેનત હોવાથી	હરખ=ખાનદ, ખુશાલી	પીરસીને=મૂકીને
ધણ મળ્યું હોય	હરખ માતો ન હોય=	સપે=એક બીજા સાથે
છે, માટે આપણે	ધણીજ ખુશી થતી હતી	સદાય=હમેશાં [મળીને
મહેનત કરવી	હોમીવી=કેમ ગી	ઉમરાયો=વણો થયો
પાંડ રટ	પગર ફેરવતી હતી=	સુદગ=સારો
ખખા=ખળીઓ	બળદને ફેરવી તેના પગ	દાલ=પાક
ખાચરા=કાપીને ભોથપર	વડે ઉંમી કચરાવતી હતી	લઈએ=છોડપરથી લઈ
નાખેલા છોડ		લઈએ
ખળી=કણસલામાંથી		ખત ધરીને=કાળજી
		રાખીને

કા=શા માટે	અનાજ છુટું પાડવાની	પુળીઓ
કુડા=જીવાર, બાજરીના	જગા, મોટી ખળી	આસપાસ=આજુબાજુ
કણસલા	હૈયે=મનમાં, હૈયામાં	વાળુ=રાતનું જ મવાનું
આમ=આવી રીતે	લણુણી=લણવાનું કામ	હામ=હિંમત
ખળા=કણસલામાંથી	કોળી=માચકો, નાની	

સમજીતી—હે માળકા ૧મે બધા આમ આવો. આપણે હોસથી કાપણીનું કામ કરીએ જીઓ જીઓ પેલી વાદળીઓ વરમી જાય છે, એ માર મહીતાનું અનાજ આપે છે ને હમેશા એક બીજાની સાથેજ રહે છે હે માળકા ૦ (૧) ખેતરમાં કૃષિ સારો થણો પાક થયો છે ' ચાલો આપણે ગળજી રાખીને કાપી લઈએ, તું કરવા કાલ કરીએ ? (વાર લગાડીએ ?) હે બાળકા ૦ (૨) હાથમાં દાતરડું વાંડુ લઈને આ પ્રમાણે કણસલા કાપો, અને તેને ખળીમાં લઈને ઢગલો કે તા મનમાં દિ મન રાખો હે બાળકા ૦ (૩) અનાજ લણવાનું કામ પુર થયું હો મધ્યએ આ બાજુએ ઘસ કાપો, અને ઘાસના ચરચાર બાચકા લઈને બધાએ આ બાજુએ મૂકો હે બાળકા ૦ (૪) આપણે પૂજા બાધીને ગાડામાં નાખી કામ પુર કરીએ, પછી ઘેર જઈને વાળુ કરીને બધાએ પરમેશ્વરનું ભજન કરીએ હે બાળકા (૫)

પાઠ ૩૦.	તૈયાર=કણસલાથી ભરેલા	ઉપણીએ=ઝાટકીએ
ખળા=કણસલામાંથી	અનાજ=દાણા	કુડા=ફેતરા, છોડાં
અનાજ છુટું પાડવાની	છુટું=જીડું	કોથળા=ગુણો
જગા, ખળીઓ	સરસ=સારા	સાથ=સાથે
આ વાર=આ વખત	પિલાય=કચડાય	હાથોહાથ=એકબીજાની
દીસે=દેખાય	કણુ=અનાજના દાણા	મદદથી

ખેડુત=ખેતી કરનાર | મહેનત=મજૂરી | ફળ=ફાયદો, લાભ

સમજૂતી—હે છોકરાઓ હમણા આમ આવો જુઓ ખાળીઓ તૈયાર દેખાય છે, ચાલો આપણે આજ કુડામાં રહેલા અનાજના દાણા તરત છુટા પાડીએ (૧) જેમ બળદો ગોળ ફરતા હોય તેમ આપણે સૌ ફરીએ, જે કુડા સારી પેટે કચડાય તો તેમાથી અનાજના દાણા તરત છુટા પડે (૨) આવી રીતે બધું અનાજ આપણે ટોપલામાં ભરીએ અને પછી ઝાટકીએ, જુઓ ફેતરા બહી જાય છે, ને મધ્ય દાણા નીચે વેરાય છે (૩) આપણે સાથે કાઢનાઓ લઈ તેમા આવી રીતે હાથોહાથ અનાજ ભરીએ, જે આપણે ખેડુતનું કામ કરીએ તો આપણને આજે મજૂરીનું ફળ મળે (૪)

પાઠ ૩૧.	અજનાળુ=ઉજાસ	તળાવ=પાણી ભરાય રહે
ચદ્રમા=ચાંદો	ઝાખો=તેજ વગરનો	તેવો મોટો ખાડો
મેદાન=ખુરી સપાટ	ઝગઝગે=ચળકે	નદી=મીઠા પાણીનો વ-
જમીન	પાઠ ૩૨. ભાગ ૧.	હેતો મોટો વહેજો
નીચે ઉતરી મયો હતો=	ઝોટલો=ધરને લગતો	પવન=વા, વાયરો
દેખાતો બધ થયો હતો	ચોતરો	પાઠ ૩૨. ભાગ ૨.
આથમે=દેખાતો બધ	૬ કાઈ=૬ માઈ, છુ પાઈ	ચોલ્યા=અટક્યા
થાય	ફેરા=છાટા	ચોઈખી=સાઈ
મપેર=ઢાડાના આર	જરૂર=ખપ, ઉપયોગ	ગામડા=નાનું ગામડું
વાગતાનો વખત	પાલો=કુમળા પાદડાને	છોડી=મૂકી
રાત=સુરજ આથમ્યા	જથો	રેલો=પ્રવાહી પદાર્થનું
પછી તે પાછો ઊગે	ખી=ખીયા	વહેવું તે
ત્યા સુધીનો વખત	પોચી=નરમ	રેલમરેલા=ચારે તરફ
	હમણા=હાલ, આ વખતે	

રેલા નીકળવા તે	ધેમરીઓ=ધેમરના	કારેનુ=એક જાનનુ
ખિચાર=ખાખરા	જેવો ચીડો	કેડવુ શાક
પછડાતા=અફળતા	પરસાદ=ખાવાનુ,	નેવજે=નેવાએ
તણાઈ=ખેચાઈ	જમવાનુ	

સમજીતી—હે વગસાદ તુ આવ જેથી કરીને અમને ધેમરના જેનુ મીઠુ ખાવાનુ, ઉની ઉની રોટલી અને કારેલાનુ શાક મળે હે વગસાદ તુ ઘણો આવ, કે જેથી નેવામા પાણી આવે, અને નકારી છોકરીને દેડકા ખેચી જાય

પાઠ ૩૩.	સીચ્યા=જોઈના	ધરે=ગાગરથી નાનુ
રેતી=પથરનોડાંછે ભુકો	છંટાડો=છંટ પાડવા	વાસણ દોરીઓ
જુકા=ગીણી રમ	તથા પડવવાની જગા	ગાગર=વડાથી મોટુ
મરોડી=માટી	કંજુ=સખત	વાસણ
ડહેણુ=માટીવાણુ	પછાડવાથી=અફળવાથી	કોડી=અનાજ ભરી મૂ
નીતરુ=નેલ વગરનુ,	ચીકણી=ચિકાશવાળી	કવાની ખરણી
ચોકખુ	(ચિકાશ તણુ જાતની	કોડીઅ=દીના કરવાના
ધારવાળા=અણીવાળા	હોય છે (૧) હાથે ચો	માટીના ચલાણા
તાણી=ખેચી, ધસડી	ટે એવી (૨) ડાઘા	ફરતો=ચોગરમ, બધી
ખરે છે=છુટી પડે છે	પડે એવી (૩) તાણતા	તરફ
તળીએ=ન ચે	તૂટે નહિ એવી)	પાઠ ૩૫.
રસ્તો=માર્ગ, વટ	કાણુ=માકા	ધતુએ=મર્ત જ પક્ષ-
ચૂસી=શેષી	કણક=કેળબેવો ધઉનો	થોં (ધાતુમા ચાર
પાઠ ૩૪.	લોટ	ગુણો ખાસ છે. (૧)
લટ્ટી=મોટા ચુલો	વાટ=આકાર	ધતુના કણો ચળકતા

હોય છે (૨) ધાતુઓ	એરણુ=સોની, લુહાર	કીમતી ધાતુ
જારે હોય છે, (૩)	વગેરે જે પર મૂકી	પિત્તજ=જસત અને તા
જમીન પર પડતા ધાતુ	ટીપે છે તે	આની મેળવણીની
નો અવાજ થાય છે	હથોડો=ધાતુઓ ટીપ-	અનેલી પીળા રંગની
(૪) ગરમી વધી શકે છે	વાનુ લોહાનુ ઓગ્ગર,	ધાતુ
લુહાર=લોહાનો ધાત	મોટી હથોડી	તાણુ=ઢાલ રંગની ધાતુ
બનાવનાર	ટીપો=વડયો	કલાધ=ધોળારંગની ધાતુ
ધમણુ=દેવતા સળગાવ	જતરડો=તાર જે થવાનું	(એ રૂપા કરતા નરમ
વાનો સચો	હયિયાર	હોય છે
સળીઓ=ગળીઓ	મોનુ=પીળા રંગની	સીસુ=ધોળા મેલા રંગની
ખૂખ=ધણો	કીમતી ધાતુ	ધાતુ
લાલચોળ=ધણોજ ગરમ	રૂપુ=ધોળા રંગની	

સોનુ, રૂપુ તાણુ, લોહુ, સીમુ, જસત, કલાધ, અને પિત્તજ એ ધાતુઓનું ઓળખાણ કરાવવું અને તેનો તદ્દાવત સમજાવવો

પાઠ ૩૬.	અધેલો=અડધો પેસો,	પાવલી=ચાર આનાતી
નાણુ=ચલણી સિકકો	દોઢપાઠ, દોઢપાછની	કિ મતનો રૂપાનો કે
સોઠ=શાહુકાર	કિ મતનો તાપ્પાનો	નીકલનો સિકકો
પેસો=ચણુ પાછની કિ -	સિકકો	જેઆની=જે આનાતી
મતનો તાપ્પાનો સિકકો	રૂપીઓ=સોળ આનાતી	કિ મતનો રૂપાનો કે
સવાકો, દોઢીલું	કિ મતનો રૂપાનો સિકકો	નીકલનો સિકકો
દણુ=જે સવાકાની રકિ -	અડધો=આઠ આનાતી	મહોર=૫૬૨ રૂપીઆની
મનનો તાપ્પાનો સિકકો	કિ મનનો રૂપાનો કે	કિ મતનો સોનાનો
એ સવાકા, અઢીકા	નીકલનો સિકકો -	સિકકો, ગણી

આની=ચાર સવાકાની	૧૫ રૂપીઆ=એક ગેણી,	૧૬ આની=૧૩પીઓ
કિ મતનો નીકલનો	મહોર	૩૨ ઢબુ=૧૩પીઓ
સિકકો	૨ અડધા=૨ રૂપીઓ	૬૪ સવાકા=૧૩પીઓ
વટાવ્યા=છુટા પૈસા	૪ પાવલી=૧ રૂપીઓ	૧૨૮ દોઢ પાધ=૧૩પીઓ
લીધા	૮ખેઆની=૧ રૂપીઓ	૧૯૨ પાધ=૧૩પીઓ

સુચના—નાણાની ધાત ધોરણ પહેલાના “ મુખગણિત શિક્ષક ” મા જુઓ

ટીપ—પૈસાને કાઠિઆવાડમાં કાવડીઉ, ગુજરાતમાં જ ધ, સુરતમાં સવાકા, અને મુખધમાં દોઢીઉ કહે છે

પાઠ ૩૭.	નાકુ=કાણુ	વાડી=ફૂલફળવાળી જગો,
કુહાડી=લાકડા ફાડવાનું	અણી=તીણો ભાગ	નાનો ખાગ
લોહાનું ઓળર	ચળકાટ=ઝળકાટ	માળી=ફૂલ વેચનાર,
સોમ=લુગડા શીવવાનું	મોટાધ=વડાધ	છોડ ઉછેરનાર
લોહાનું ઓળર	કાદાળી=જમીનખોદવાનું	ફૂલઝાડ=ફૂલ થાય તેવા
લક્કડફોડા=લાકડ ફાડ	લોહાનું ઓળર	છોડ અથવા ઝાડ
નાર	વઢી=વઢી	ક્યારા=આસપાસ પાળ
તકરા=રકઝક વઢવાડ	દોકરી=છોકરી	કરેલી હોય એવી જગા
ધાર=અણીદાર કોર	પે ૧ થયા=તીકળ્યા	ચોરસ=ચાર ખુણાવાળો
ચીર=ફાડ	સાર=આ દુનિયામાં	આકાર
મુદર=કુહાડીના માથા	ખવી વસ્તુઓ ઉપયોગી	મલગોટા=એક જાતનું
પરનો ભાગ, કુહાડીનો	છે, માટે કોઈએ ખડ ધ	લાલ પીળા રમતું ફૂલ
ઉપલો ભાગ	મારવી નહિ	ફળે છે=ફળ આપે છે.
તોલે=ખરાબર	પાઠ ૩૮.	દાડમ=દાડમડીનું ફળ

જમરખી=જમરખનુ	પાડતો	લાગ જે પર નળીઆ
ઝાડ	નીક=પાણીજવાનો રસ્તો	હોય તે
પક્ષી=પ ખી, પાખવાળા	લીલાછમ=ધણુજ લીલા	વીટળાઇ=લપેટાઇ
જનવર	પાઠ ૩૯.	આરીઆના=કુમળા
ડાળી=થડામથી નીકળેલો	છોડવા=નાના છોડ	ચીલડાના
ફાટો	ઉખેડી=મૂળમાથી ખેચી	દોરડી=દોરી
લાખી ગોળ=લ અગોળ	મુળાઉ=મૂળ	અ તરે=છેટે
મધપુડો=મધમાખીને	દાડી=ડાળી	ગામ=ગાઠ
રહેવાનુ ધર	કળી=ખીલ્યા વગરનુ ફૂલ	પાઠ ૪૨.
મધમાખી=મધ બના	જીવતા=જીવવાળા	કેરી=આખાનુ ફળ
વનારી માખી	પથરાઇ=ફેલાઇ	આમો=કેરીનુ ઝાડ
મધ=મધમાખીએ ફૂલ	વેના=ભોયપર પથરાતા	મોર=આખા આમલીના
મથી મિઠાશવાળો	છોડ	ઝીણા ફૂલ
પ્રનાહી ચૂસેલો પ્રદાર્થ	પાઠ ૪૦.	ભાર=ખોજ, વજન
કોસ=કુવામાથી પાણી	આખો=કેરીનુ ઝાડ	નીચી નમતી=લચી જતી
ઝાઢવાનો ચામડાનો	ફૂટેલા=નીકળેલા	ગોટલો=આખાનુ ખી
કોથળો	ટટાર=સીધા	ગોટલી=આમાના ખીનુ
આખ્યો રામ=કોસ ઉપર	છાલ=ઝાડની ચામડી	ઢાકણુ
આખ્યો	મેજ=ટેબલ	ધોળજે=દાખી દાખીને
થાળુ=કુવાના મથાળા	પાઠ ૪૧.	પોચી કરજે
પર પાણી લરવાને	ગલકી=ગલકાનો વેલો	ભગવાને=પરમેશ્વરે
ઢાળ પડતુ બાધેનુ તે	વળગી=માઝી	જનત=સ ભાળ
લલકારતો=લહેકારી ખૂબ	છાપર=ધરના ઉપરનો	ઢીલો=પોચો

હીડુ=હીડુ

પાઠ ૪૩.

ધીમે=હળવે

હીડિ=ચાલે

ભાસતો=ભો ભો કરતો

સામી થાય છે=લડવાને

તેવાર થાય છે

અમળાઇને=વળખાઇને,

થરડાઇને

જડયા=ડાયા

વ ગ્રેળવુ=ખાધેવુ પાછુ

મોંમા લાવી ચાલવુ

નિરાતે=ધુતે, નગિ તે

ઉપાડે=ઉંચકે

ખરી=ગાય, ભે અનગેરેના

પગના તળીઆનુ

હાડકુ

ફાટ=ચીરે

ખાડ=ખામોચીઆ

જોરાવર=જખરી

જગડાઉ=જ ગલી, જ ગ

લમા રહેનારા

ધુરી પડે=હ ફાવે,

અર આવે

પાઠ ૪૪.

લાગ=દાવ, વખત

ટોળામાથી=જથામાથી

છટકી=નાસી

કુ ગગ=નાના ટેકરા

ચારો=લીલુ ધાસ

માડી=ગોડવી, મૂકી

ઠરતા=થોમતા

ફૂંકો=છલ ગ ફાળ,

ફેકડો

ચ તુ પાટ=મરાબદ ચ તુ

ભરવાડા=વેટા, બકરા

ચરાવનાર

ફેર=ફરક, તફાવત

મજબુત=જોગવર

આછા=થોડા

ઊન=વેટાના વાળ

પાઠ ૪૫.

મીડુ=મિઠાશવાળુ

ગુણુ=ફાયદો

ઠકુ=ટાકુ

ઉતુ=ગરમ

અગડી જાય=ફાટી જાય

ચોકખુ=મેલ વગરનું,

માજેલુ

આચળ=ચાન

મેલ=કચરો

દાણો=અડદ, ગુવાર વગેરે

જણુસો=વસ્તુઓ, ચીજો

છાશ=દહીમા પાણી

નાખી વલોવવાથી અને

છે તે

તાવીને=ગરમ કરીને

શીખડ=દહીમા ખાડ

નાખી છણવાથી અને

છે તે

લોચો=લચકા

મ વે=દૂધને આળી આ-

ળીને લોચા જેવું કરેલું

તે

પેડા=માવામાં છુર

નાખી ગોળી બનાવે

લી તે

તર=મલાઈ

દૂધપાક=દૂધને ઉકાળી

ખાડ ચોખા નાખી

અનાવેલો પાક
માસુદી=માવે થતા
પહેલાં ભુર નાખી
અનાવેલો પદાર્થ

પાઠ ૪૬.

પ્રાણી=જેને જીવ છે અને
જે અહીંથી તહીં હરી

ફરી શકે છે તે
છેતલી=છેતલી
ઝાઘીઓ=કુતરાનું નામ છે
સભા=મંળી, ટેળી
ઉપરી=મોટો, વડો

ઠરાવ્યો=નક્કી કર્યો
ટીપુ=કુતરાનું નામ છે
ચાલાક=હોશિયાર, ચચળ
કારકુત=લખનાનું કામ
કરનાર

ગુપચુપ=મુગા
અ તે=આખરે, છેવટે
ગધ=વાસ

શિઆળ=ફાડી ખાનાર
કુતરા જેવું જનાવર
રીઝે=ખુશ થાય

માસ=ગોસ
અણીવાળા=તીણા
દાઢ=ખેવડા દાંત
કરકરા=મરજીટ
ફૂટતો=મહાર નીકળતો
ધણી=માલીક
જે=જય, ફતેહ

પાઠ ૪૭.

ચાચ પક્ષીનું મો
સમડી=એક જાતનું પક્ષી
કબુતર=એક જાતનું પક્ષી
કીડા=પેટે ચાલનાર
જીવડા

જીવડા=જીવ, નાના જીવ
માળા=પક્ષીના ધર
ખતક=સફેદ રંગનું પ્રાણી
તથા જમીન પર રહેનાર
પક્ષી
જળકુકડી=પ્રાણીમાં
રહેનાર કુકડી

પાઠ ૪૮.

પાજર=પીંજર
ભૂખ્યો=ખાધા વિનાનો
તરબુચ=એક જાતનું ફળ
કકડો=ટુકડો

કા કા=કાગડાનું બોલવું
જીવજીવુ=નાના જીવડા
કોડેલુ=કોણી મએલુ
સડેનું=સળી મએલું
જીવડા પડેનું
લાલ=રાતી

છેડેથી=નાકેથી
લાવ્યું=પસદ પડ્યું
કુદતો=કુદકા મારેનો
ચોક=વરતી નયમાની
છોમધ ખુતલી જમા
પાઠ ૪૯.

રકાખી=તાસક
હલાવ્યું=એક રસ કર્યું
વાહ=શાખાશ
નારગી રગ=નારગીન
જેવો રગ
સરખે ભાગે=મરાબર

પાઠ ૫૦.

પારાણુ=લાકડાના ચોક
હાનુ મોડીઉં
ઝાળી=ચાર છેડા ખાધી

લઈ વચમાથી ઝુલતો	હીર=રેશમ	ચીતરેલ=ચીતરેલી
રાખેલો લુગડાનો કકડો	ઝુલાવવા=હલાવવા	પહાવુ=શીખવુ, ભણાવુ
ખાસુ=આબુ	હાલરડુ=આળકને ઉંધા	ભોરલો=ભોર
ખાખરા=ઝોળીએ ભેરન-	ડવાનુ ઘીત, હાલો	મઢાવુ=જડાવુ
વાની લાકડીઓ	ધુમણુ=પારણા કે	મખમલ=એક જાતનું
દોયણુ=ઝોળી આધવાની	ઘોડીઆમા સુવાડીને	સુવાળુ કપડુ
દોરી	ગાતા ગાતા દોરી	તળાઈ=ગાદલુ, ગદેલો
ઝાપડી=ખ ખેરી	ખે ચી હીચકા નાખવા	તાણુ=નવો
ઝોલ=ઘોડીઆની વચ	તે	ચિનાઈ=ચીન દેશમાં
ઝાનો ઝાડો થાલલો	ગીતે ધુમણુ ધાનુ=હા	ખનેલી
ભેરવ=નળગાડ	લરડા ગાઈ હીચકા	સેન્ગે=પથારીએ
ભમરી=લાકડાની પુદડી,	નાખુ	મિજાવુ=પાચર
ચકરડી	ર ગીત=ર ગીતો	હીચોળુ=હીચકા નાખુ
ખાયા=પગ	પોઢો=સૂઓ	ધેરા ધેરા=મધુરા મધુરા
ચોચી=સુવાળી, નરમ	હેતે=નહાલથી	લાડકડા=લાડકા, વહાલા
ખુચે નહિ એવી	ઝુલાવુ=હીચકા નાખુ	
ખોદડી=નાનુ ગોદડુ	પધારવુ=ખેસાડુ	

સમજાવતી—હાલરડુ વહાલુ લાગે છે હો મારા લાઇને (છોક-
ચાને) હાલરડુ વહાલુ લાગે છે, તેથી હુ ગીત ગાતા ગાતા દોરી
ખે ચીને હીચકા નાખુ હે રસીલા તમે રગેલા પારણામા સૂઈ જાઓ,
તો હુ તમને ધણા હેતથી હીચકા નાખુ લાઇને પારણે ભમરીઓ
જડાવુ, અને પુતળીઓ ખેસાડુ લાઇને હાલરડુ વહાલુ લાગે છે. (૧)
ખારણે ચીતરેલી ચાચની ચકલી, અને ભણતો હોય એવી રીતે પોપટ

બેસાકુ, ભાઇ તારે સારી રીતે રમવા માટે મોરને સોનાથી જડવું, ભાઇને હાલરકુ વહાલુ લાગે છે (૨) પારણામા મખમલ અને મશરૂની નવી તળાઇઓ પથરાવુ અને તેના ઉપર ચપાના ફૂલની તરેહવાળી ચિનાઇ ચાદર પાથર, ભાઇને હાલરકુ વહાલુ લાગે છે (૩) મારા વહાના ભાઇ, હુ પારણે રેશમી દોરી બાધી તને હીંચકા નાખુ અને તને જોંધ આવે એવાં મીઠા ગીત ગાઉં, હે લાડકડા ભાઇ તમે જોંધીને જોડશો ત્યારે તમારા ગજવામા ખાવાનુ ધાલીશ (મતલબકે જોંધીને જોડ્યા પછી તને ખાવાનુ આપીશ)ભાઇને હાલરકુ વહાલુ લાગે છે (૪).

ફૂલ માટે સૂચના.

- ૧ છોકરાઓને ઉંચાઇના પ્રમાણમા, સીધી હારમા, એકેક હાથને છોટે, બે પગ વચ્ચે ૪૫ અંશનો ખુણો રહે, એવી રીતે ઉભા રાખવા, પછી નબર આપવા
- ૨ નબર બોલતી વખત દરેક છોકરો પોતાની નીચેના છોકરા તરફ મો કરી નબર બોલે
- ૩ શિક્ષકની સામે ઉભેલી હારના છોકરાઓએ પોતાના જમણા હાથ તરફથી એટલે શિક્ષકના ડામા હાથ તરફથી નબર બોલવાની શરૂઆત કરવી
- ૪ આગળ કે પાછળ ખસવામા પ્રથમ ડાબો પગ ઉપાડવો.
- ૫ એક હારની બે હાર કરવાની રીત નીચે પ્રમાણે
 - ૧ છોકરાઓને એક, બે, એક, બે, એ પ્રમાણે નબર આપવા.
 ૨. બેડી નબર એક ડમલુ આગળ

૩ એકી નબર એક ડગલુ જમણી તરફ આ મુખ્ય હુકમ કરવો.

૬ એક હારની ત્રણ હાર કરવાની રીત નીચે પ્રમાણે
૧-છોકરાઓને એક, બે, ત્રણ, એક બે, ત્રણ, એ પ્રમાણે
નબર આપવા

૨-એક નબરવાળા એક ડગલુ આગળ

૩-ત્રણ નબરવાળા એક ડગલુ પાછળ

૪-એક નબરવાળા એક ડગલુ ડાબી તરફ

૫-ત્રણ નબરવાળા એક ડગલુ જમણી તરફ

૭ ડમ્બેલ્સ, કડા, આરબેલ્સ વગેરે વહેચવાની રીત નીચે મુજબ

૧ દરેક હારના છોકરા નબર પાસે ડમ્બેલ્સ મૂકવા પછી છોકરા
નબરે બે ડમ્બેલ્સ બે હાથમા લઈ પોતાની ઉપરના છોકરાને
આપવા એ પ્રમાણે દરેક છોકરા પાસે બમ્બે ડમ્બેલ્સ થશે

૨ ડમ્બેલ્સ બોય પર સામા મીધી હારમા ઉભા મુકાવવા
ડમ્બેલ્સ વચ્ચે એક વેતનુ અતર રખાવવું

૩ ડમ્બેલ્સ મુઠ્ઠીમાં નેરથી ડાબીને પકડાવવા

૪ રમતો અગિયાર મુઠ્ઠી કરાની બારે ડમ્બેલ્સ પહેલા મુકેલા
હતા તે પ્રમાણે મુકાની દેવડાવવા

૫ એકની કૃતિ પ્રમાણે ૩, ૫, ૭, ૯, ૧૧ની કૃતિ કગવવી

૬ બેની કૃતિ પ્રમાણે ૪, ૬, ૮, ૧૦ની કૃતિ કરાવવી

૭ રમતો પહેલા વહેલી શિક્ષકે જાને કરી બતાવવી

૮ સારો મહાવરો થયા પછી છોકરાઓને પોતાની મેજ બોલીને
કરવા કહેવું

૯ એક રમત બરાબર સફાઈથી ને સાથે કરતા આવડયા

સિવાય બીજી રમત શીખવવી નહિ

૧૦ દરેક રમત કરાવતા પહેલા “તૈયાર” અને “ચલો”

એવા હુકમ આપવા

૧૧ ‘તૈયાર’ કહેતાની સાથે છોકરાઓએ ડમ્બેલ્સ લેવને

તૈયાર થઈ રહેવું

૧૨ “ચલો” ના હુકમની સાથે ડમ્બેલ્સ લઈ, હાથ સીધા

લટકતા રાખી ઊભા રહેવું

ડમ્બેલ્સની રૂલ.

હેતુ-છાતી તથા હાલના સ્નાયુ ખીલવવાનો.

રમત ૧ લી-(૧) બેઉ હાથ ઉંચા (૨) બેઉ હાથ નીચા

રમત ૨ જી-(૧) જમણા હાથ ઉંચા, ડાબા હાથ ડાબકતોજ રહેવા

દેવા (૨) એકથી ઉલટું

રમત ૩ જી-(૧) બેઉ હાથ ઉંચા (૨) બેઉ હાથ ખભાની સીધી

લીટીમાં (મુઠ્ઠીઓ આકાશ તરફ)

રમત ૪ થી-(૧) બેઉ હાથ સામા (મુઠ્ઠીઓ આકાશ તરફ) (૨)

બેઉ હાથ ખભાની સીધી લીટીમાં (મુઠ્ઠીઓ

આકાશ તરફ)

રમત ૫ મી-(૧) બેઉ હાથ ખભાની સીધી લીટીમાં (મુઠ્ઠીઓ આકાશ

તરફ) (૨) બેઉ હાથ કેણીમાંથી વાળી મુઠ્ઠીઓ

ખભાને અડકાવવી

રમત ૬ ઠી-(૧) બેઉ હાથ સામા (મુઠ્ઠીઓ આકાશ તરફ) (૨) બેઉ

હાથ કેણીમાંથી વાળી મુઠ્ઠીઓ ખભાને અડકાવવી

રમત ૭ મી-(બે પગ વચ્ચે એક પુટલું અંતર રખાવવું) (૧) બેઉ

હાથ જમણી તરફ તીરકસ લખાવવા (ડમ્બેલ્સ ઉભા રહે એવી રીતે) આ વખતે ડાબા પગની એડી ઉચી કરવી (૨) એકથી ઉલટું

રમત ૮ મી-(૧) જમણો હાથ જમણી તરફ તીરકસ લખાવવા અને ડાબા હાથની મુઠ્ઠી છાતી આગળ (જમણો હાથ ને ડાબો હાથ તીરકસ લીટીમાં રહે તે પ્રમાણે) (૨) એકથી ઉલટું -

રમત ૯ મી-(પગ પહેલા હતા તેમ) (૧) જમણો હાથ સામે ડમ્બેલ્સ ઉભો રાખવો ડાબો હાથ પીઠગમ પાછળ ખેંચવો (૨) એકથી ઉલટું

રમત ૧૦મી-(૧) બેઉ હાથ સામા (ડમ્બેલ્સ ઉભા રાખવા) (૨) બેઉ હાથ પાછળ પીઠગમ ખેંચવા, (મુઠ્ઠીઓ છાતીના પાસાને અડકેલી રહે એવી રીતે રાખવી)

પાઠવાર અથવા શબ્દો તથા જોડાક્ષર.

કિવાળી	કીંચેશુ પે	ફૂટે	રવિવાર	રહો!
અક્ષર	સાથીઆ	ત્રીજો	ગુરુવાર	પાટીઉ
ઊઠયા	હુગડા	શુક્રવાર	મુસલમાન	ફૂલઝાડ
નિશાળ	હાફ્યાનું	છેલ્લો	શનિવાર	થંક
અધળા	ફટાકડા	વિષે	અડવાડીઉ	ઘડક

સીસી	અ ગરખી	આખ્યા	ખાલાંચો	ધીરૂ
ચિત્રો	લે ઘી	અડાડચો	ઉતર્યા	છત્તો
ટાંગેલા	મુરવા લ	દશમુ	માદી	સઠવાળી
લખોટાનુ	ફળીઆના	મેસશે	પીરસ્યા	કાચળી
કખાટ	ધાધરી	ક સાર	ખખે	પરીક્ષા
કુતરો	ઓઠણી	કઠી	આશોપાલવ	દેડકા
હાડમ	ચોકખાઈ	વહુ	શ ભુભાઈ	દહાડો
માટીના	ચોકખા	ભત્રીજો	વિના	ધડાધડ
અહીં	ધૂળમાં	કહેવાઉ	પોઆ	પ્રાણીઓ
નિશાળીઆ	ડીલ	મસિઆઈ	વધારેલા	ડુંખ
શિખામણ	ગદી	દૂધભાઈ	લીંબુ	નુકસાન
કંધર	નહિ	સાસુ	નારંગી	પ્રાણી
જ્ઞાન	ફેણા	સવે	લાડુ	ખીજ્યા
નિત્ય	ધોવડાંચો	ફૂખડા	શેરડી	માધુ
હાતણ	ખ દવાડ	બૂલી	મેસીયું	છુદાય
નાદા	કવિતા	ખૂશ	શેતર છ	ધૂંદે
કહ્યું	દીલમાં	ઈંધાડવાને	પાથરણું	ડુંખ
બુટું	વરસગાઠ	ઓસઠ	પાદડા	ઢાર
શિક્ષા	ભાંચો	ત્યા	વાડકો	કહ્યું
ટાપી	કયો	ખોદ્યો	ચટણી	ઉપરાત
ધોતલી	કમારે	પ્રમાણે	તૈયાર	નક્કી

છુટો	ખેડુત	ચ દ્ર	ખિલાડી	માચી
છૂટયો	છેતયાં	વીસર	ઉઠરીઉ	ઉડું
મૂકયુ	નુકસાન	પ્રભુ	હ મેશા	સૂઝી
તૈયાર	બુઠાણુ	અગણિત	કાઠા	મટાડી
સમજ્યો	બુઠો	ઉભાસને	કુ ફાડા	છુપાઈને
હોશિયાર	શિખાળ	અન્ન	ઉરાડી	કૂજનુ
છૂટશે	દેડકા	ફૂધ	ઉઠર	ધીરજ
મૂકું છુ	બુક્તિ	ઢહીં	છૂદી	સો
શાખાશ	સાભળતા	કૂલ	ઠેકાણે	પટ્ટેલ
અપુ	બાધ્યુ	સ્વપ્નુ	ચટકા	ઢહાડો
ગમ્યો	અહીંથી	શિકાર	લીધો	આથમતા
આણ્યો	સ્ત્રતામા	અચ્યુ	લુલા	વઢાઈ
પૂછયું	હું ખ	દોડાવી	આધળા	મદદ
દેસાઈ	અન્ન	માડયુ	તીથ	સાદ
લલલું	ભૂખ્યો	દીધુ	મનસુખો	અચ્ચીઓ
વખાણ્યો	ભિખારી	પુરુષને	પિના	અચ્ચાર
ઉઠ્યો	પૂછયુ	પરમેશ્વર	હેતથી	ગાડું
મરકરી	પૈસા	ઉઠરીડી	સંતાપ	ભયી
પસ્તાય	આપ્યા	ભ ડારીઉ	આશિષ	પહોચ્યા
અચ્ચા	ધંધરનુ	દોટલી	પ્રભુએ	ઉતયાં
બૂમો	વિદ્યા	લાડુ	અતુરાઈ	ઠાલ્યો

પટલાણી	કેથળાઓ	બિચારા	પિત્તળ	ફાટ ફાટ
ઢગલા	અ દ્રમા	પછડાતા	હથોડા	ચળકાટ
ખૂચ	લામુધી	ઘેઝરીઓ	ટીપ્પો	કેઢાળી
હોસીલી	અજવાળું	ઢેડકે	જતરડામા	ચાલળતી
ઉમગે	પાનળો	ઢેકુ	ટિપાય	બઢી
વાઢળીઓ	અ ધારી	પતથર	ઓળખાવ્યા	હુ ખ
વાકુ	ઝગઝગે	ખ્યાલુ	ઓછાવત્તા	કચારા
ઢાતરડું	ત્રીભે	નીતયું	ધાતુઓ	ત્રિકોણ
કુંઢા	બેસાડયા	રક્તા	સીસુ	મલગોટા
ઢમઢો	લાગ્યાં	મટોડી	જસત	ઢાડમ
હૈયે	ઢકાઇ	ડહોળું	નાથુ	કાણાવાળું
લલણી	મોઢા	ચૂસે	કાઢયા	લટકતુ
અવે	લોચમા	ભટ્ટી	ઢગલી	મધપુડા
વાળું	હમણા	સીચ્યા	પેસા	લીલાછમ
મંથરનું	તળાવ	ચપ્પુ	ઢળુ	વચ્ચે
તૈયાર	થોજ્યા	નાખ્યુ	ફીપીઓ	મુળીઉ
છુંડ	રઢ્યા	ઢહાડો	કેથળીમા	ઢાડીઓ
પિલ્લાય	ચોકખી	ઇટવાડો	વટાવ્યા	ઢાળીઓ
ટાપલામા	રેલમરેલા	ખોઢતાં	પઢર	પાઢડા
ઉપણીએ	ખોઢતુ	ભટ્ટામાં	કુઢાડી	સમજાશે
કુંસાં	ઢાઢવ	મૂકયો	લલ્લડફાડા	ઉજેડી

હ ઠાં	ગોટલો	મજબુત	ફૂટતો	શીખવ્યું
મૂળમાથી	જતન	ઠ ડું	ધણી	ખ્યાલો
ફૂટેલાં	ચૂસી	દોહા	પ ખી	લોટામા
ટટાર	લે સ	વાસણ	ડીલે	હલાવ્યું
ખુસ્તી	હીંડે	ચોકખુ	પુછડીએ	હળદર
લીલુ છમ	શીંગડા	જણસો	ઇંડામાંથી	ભ ખુડો
તુરીઆ	ભાથું	હહીં	ખચ્યા	ગોહડીએ
ચઢયા	તૂટી	શિખ ઠ	જોડાએલા	હાલરડું
પથરાઈ	નિરાતે	દૂધપાક	જળકુકડી	રસીલા
વીટળાઈ	જડખુ	ખામુદી	પોપટ	પઢાવું
છખેડયો	વગડાઉ	ચરમા	પાજરૂ	મશરૂની
ખતાવ્યો	પરથર	પ્રાણી	લુચ્યા	ચિનાઈ
ટુકાં	છટકી	છેલ્લી	કયો	ફૂલડા
દોરડી	ફૂંદણ	પસ દ	જીવજ તુ	ખિછાવું
દોરડા	ગબડચુ	હાઠ	સળેલું	હિ ચોળું
જીવમા	ચ-તુ પાટ	જડખા	આણ્યા	જી ઘીને
કેયું	મોડું	જીંઘના	પડીકા	ઘાલીશ

મેહર્ષ. સી. ડી શાહ એન્ડ કો. કૃત અર્થની નોટોમાં શું શું છે ?

સાતમીના અર્થ ૧૦ આના-જેની અદર શબ્દાર્થ ઓત્પત્તિ પ્રમાણે અને ૩૬ બને રીતે, શાસ્ત્રીય પદ્ધતિથી ઓત્પત્તિ, કવિતાનું વિવરણ-સ્પુટીકરણ, લકતોની ઓળખાણ છૂટ્ટીના અર્થ ૯ આના-જેની અદર શબ્દાર્થ ઓત્પત્તિ પ્રમાણે અને ૩૬, કવિતાનો અન્વય, સમજૂતી, ઓત્પત્તિ, પાઠના સવાલ, પાઠનો સાર પાંચમીના અર્થ ૮ આના-જેની અદર અર્થ, કવિતાની સમજૂતી, ઓત્પત્તિ, પાઠના સવાલ પાઠનો સાર, અધરા શબ્દો જોડાક્ષરો હિ દના રાજકીય ભાગ, અપૂર્ણાકના નિયમો ચોથીના અર્થ ૭ આના-જેની અદર અર્થ, કવિતાની સમજૂતી, પાઠના સવાલ, પાઠનો સાર, અધરા શબ્દો, જોડાક્ષર, ડ્રિલ, મુમઘ ઇલાકાની ભૂતળ રચના ત્રીજીના અર્થ ૫ આના-જેમાં અર્થ, કવિતાની સમજૂતી, પાઠના સવાલ, પાઠનો સાર, ભૂગોળના સવાલ, અધરા શબ્દો, જોડાક્ષરો, ડ્રિલ બીજીના અર્થ ૪ આના જેની અદર અર્થ, કવિતાની સમજૂતી, પાઠનો સાર, ભૂગોળ, ડમ્પેલસની ડ્રિલ પહેલીના અર્થ ૨ આના-જેની અદર અર્થ, કવિતાની સમજૂતી, પાઠનો સાર, અધરા શબ્દો, જોડાક્ષરો, ડમ્પેલસની ડ્રિલ બાળવર્ગની નોટ-જેની અદર મૂળાક્ષર શિક્ષણ, મૂળાક્ષર લખવાનો ક્રમ, કાના માત્રા વગરના શબ્દો, બારાખડી, આક, અર્થ, ગીત, કવિતાની સમજૂતી, આકનો ઉપયોગ, સરવાળા બાદબાકીના કોઠા; ડ્રિલ ગીત સાથે તથા સાદી, દડાની રમન, એકથી પાંચ સુધી ઉમેરવા બાદ કરવા વગેરે

છગનલાલ મોતીરામ શાહ.

‘શુભમણિત શિક્ષક’ વગેરેના કર્તા

શાહપોર-સુરત.

છગનલાલ મોતીરામ શાહ કૃત પુસ્તકો.

“ડિક્ટેશન શિક્ષક”માં શુ શું છે ???

૧] પાઠ્યાર અવર શબ્દો. ૨] જોડણીના એકજ સરખા નિયમવાળા શબ્દો. ૩] કઠિન મળતા શબ્દોની તારવણી.

૪] જોડાક્ષર. ૫] મળતા જોડાક્ષર. ૬] પરીક્ષાના

ડિક્ટેશનમાં આવનાર શબ્દો.

“ડિક્ટેશન શિક્ષક”

બાળપોથીના	૦-૨-૦	ત્રીજીના	૦-૩-૦
પહેલીના	૦-૨-૬	ચોથીના	૦-૪-૦
બીજીના	૦-૩-૦	પાંચમીના	૦-૪-૦

કન્યા વાચનમાળા પુસ્તક ૧લા નો ૦-૩-૦

ત્રિવેદિ વાચનમાળા પુસ્તક ૧લા નો ૦-૩-૦

“મુખગણિત શિક્ષક”

બાળવર્ગના	૦-૧-૬	ત્રીજા ધોરણના	૦-૨-૬
પહેલા ધોરણના	૦-૧-૮	ચોથા ધોરણના	૦-૪-૦
બીજા ધોરણના	૦-૨-૦	પાંચમા ધોરણના	૦-૪-૦

“પ્રશ્નોત્તરમાળા”

ગુજરાતની સા. ભૂગોળની ૦-૩-૦ | મુખ્ય ૪ ભૂગોળની ૦-૪-૬

હિંદુસ્તાનની સામાન્ય ભૂગોળની ૦-૪-૦

મુદ્રણ કૃત નવી ‘પહેલીના અર્થ’ બે આના.

બીજા ધોરણ મટે ‘અકગણિતના મનોચત્ર’ પાંચ આના.

મુરત શહેરના “ભૂગોળ શિક્ષક” ૦-૩-૦

મુરત જિલ્લાના ૦-૩-૦

છગનલાલ મોતીરામ શાહ.

“મુખગણિત શિક્ષક” વગેરેના કર્તા

શાહપોર-મુરત.

મેસર્સ. સી. ડી. શાહ એન્ડ કો. કૃત

ત્રિવેદિવાચનમાળાના અર્થો.

પુસ્તક ૧લાના	૦-૪-૦	પુસ્તક ૫માના	૦-૮-૦
પુસ્તક ૨જાના	૦-૫-૦	પુસ્તક ૬ઠ્ઠાના	૦-૮-૦
પુસ્તક ૩જાના	૦-૬-૦	પુસ્તક ૭માના	૦ ૧૦-૦
પુસ્તક ૪થાના	૦-૭-૦		

વર્નાક્યુલર ટેકસ્ટ બુકોના અર્થો

પહેલીના અર્થ	૦-૨-૬	છઠ્ઠીના અર્થ	૦-૮-૦
બીજાના	૦-૪-૦	સાતમીના	૦-૧૦-૦
ત્રીજાના	૦-૫-૦	કન્યા ૧લીના	૦-૪-૦
ચોથીના	૦-૭-૬	કન્યા ૨જાના	૦-૫-૦
પાંચમીના	૦-૮-૦	કન્યા ૩જાના	૦-૭-૦

“ ડિક્ટેશન શિક્ષક ”

બાળપોથીના	૦-૨-૦	ત્રીજાના	૦-૩-૦
પહેલીના	૦-૨-૬	ચોથીના	૦-૪-૦
બીજાના	૦-૩-૦	પાંચમીના	૦-૪-૦

દરેક ધોરણના “સુખગણિત શિક્ષક” તૈયાર છે

ગુજરાતની સા. બુગોળની પ્રશ્નોત્તરમાળા ૩ આના
મુખ્ય ઇલાકાની બુગોળની પ્રશ્નોત્તરમાળા ૪ આના
બીજા ધોરણ માટે અકમણિતનાં મનોચત્રન પાચ આના

છગનલાલ મોતીરામ શાહ.

“સુખગણિત શિક્ષક” વગેરેનાં કલ્પા, શાહપોર-મુરત

